

Bayer Zsolt: T?rhetetlen (32.)

2016 október 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Töprengtem kicsit, kell-e ezzel egyáltalán foglalkoznom, éri-e az id?t, amit majd ráfordítok, érdemes-e egyáltalán egy Jámbor Andrásba beleölni a perceket.

Töprengtem kicsit, kell-e ezzel egyáltalán foglalkoznom, éri-e az id?t, amit majd ráfordítok, érdemes-e egyáltalán egy Jámbor Andrásba beleölni a perceket, melyek összeállnak úgy háromnegyed órává is, elvéve ennyit a hasznos, békés, normális életb?l, elrabolva könyvt?l, vagy csak a Csengetett Mylordtól – szóval, kell-e nekem egyáltalán felemelnem ezt a becstelen alakot a t?rhetetlenség magasságába.

Szomorúan bár, de úgy döntöttem, kell.

Kell, mert kristálytisztán s?ríti magába mindazt, amiért ezekkel tényleg nem lehet soha, de soha egy leveg?t szívni, ez egy zárvány, ami mutatja, miért nincs kiegyezés, és nem is lesz ezekkel soha. És akkor kezdjünk bele.

Írtam egy cikket a Népszabadság-ügyr?l, mert végül is, miért ne írtam volna. S szerepelt ebben a cikkben két gondolat, ezekbe kapaszkodott bele Jámbor, a kett?s mérce, a hamis súly, az elcsalt mérték, a rövidített méterrúd falusi szatócsa, zugpálinka mér?je, bögrecsárdása, lélekért szeszt mér? uzsorása.

Egyfel?l visszaemlékeztem régi id?kre, a nyolcvanas évek közepére, végére, imigyen: „És a »Moszkváig« átfutotta az emberfia a »Nemzetet«, és látta, hogy kiknél van még »Nemzet«. Azokkal összetartoztál. Akik pedig Népszabadságot szorongattak a hónuk alatt, azok voltak a rohadt, tetves komcsik, akiknek majd szét kell cseszni a fejét.”

Továbbá le mertem írni ezt is:

„[…] a Kádár-rendszer egyik legutolsó, legaljasabb »m?helye« t?nik el talán örökre.”

Erre pedig imigyen reagált ez az ócskás, ez az ószeres:

„Ezekkel az idézetekkel illette kollégái lapját Bayer Zsolt: annak a lapnak a vezet?ségét, ahol se a f?szerkeszt?, se a f?szerkeszt?-helyettesek nem id?sebbek 50 évnél.” És még ezzel is:

„(…)Bayer Zsolt még tartogat pár meglepetést a Népszabadságnak szánt nekrológjában. Jobbikozik, megpróbálja a megyei lapos újságírókat a Népszabadságos kollégákkal szembeállítani, komcsizik, szembeköpi Bächer Iványt, és persze megtudhatjuk, ? már akkor is ellenálló volt a Népszabadságban, amikor ott dolgozott.

Sajnos nem találták meg még a megfelel? szavakat arra, amit Bayer Zsolt emberi min?sége képvisel, de nem a lovagkereszt az.”

Hja, kérem, ismerjük ezt, idestova húsz éve hallgatom, azóta, hogy még 1998-ban, a Budagyöngye bevásárlóközpontban Andrassew Iván hozzám lépett az alagsori zöldséges bolt bejáratánál, és csak úgy menetben, csak úgy hamarjában, gyorsan, mintegy mellékesen odasúgta a fülembe: „A többiek üzenik, most már hagyd abba, ne vidd túlzásba, és ezt mondom én is…”

Vonatkozott ez arra, hogy fejezzem be a Fidesz melletti kampányolást a Magyar Nemzetben.

Megmarad az ilyesmi, na. Ráadásul utólag nyeri el valódi értelmét. Hiszen akkor, abban a s?r?, beteg pillanatban alig-alig volt felfogható, s csak egy hülye vigyort csalogatott el?, holott komolyság volt, vérre men? jelzés, az volt A JEL, hogy tudjam, hol a határ.

S azóta hallgatom a lélekkufárok dörgedelmeit, kioktatásait, azóta jönnek újra és újra a megfellebbezhetetlenek, akik egész életükben nem csináltak mást, csak posztamenseket tuszkoltak egymás segge alá, ?szintébb pillanataikban pedig saját ülepük alá. Azokról a posztamensekr?l szórják szanaszét szánalmas szavaikat, eszméik és féligazságaik roncsait, no és persze a tengernyi hazugságot. Ezt szórják a belterjes közegnek, a beltenyészetnek, ahová valójában születni kell, bekerülni pedig csak úgy lehet, ha megtagadsz mindent, aminek köze van a normális élethez.

Igen, azóta, 1998 óta hallgatom ezeket, úgyhogy tökéletesen védett vagyok. Mi védettek vagyunk. Immunisak lettünk, megkaptuk a véd?oltást, már illatos keszken?t sem kell orrunk alá szorítanunk, amikor átkelünk a bel?letek kipárolgó, miazmás közegen, vagy amikor ránk tüsszentetek.

Megkaptuk a véd?oltást, legkés?bb 1998-ban vagy 2002-ben, amikor az MSZP „diadala” után Ujhelyi István személyesen hívta fel a Duna Tv akkori vezet?jét, Pekár Istvánt, és huszonnégy órát adott neki, hogy rúgjon ki engem, és az akkori ATV vezet?sége szintúgy huszonnégy órán belül szüntette meg az akkori ATV egyetlen nézett m?sorát, a Sajtóklubot. Nem tudok nem emlékezni arra a kétségbeesett ötletre, ahogy Lovas Pista kitalálta, menjünk át Ausztriába, „szabad földre”, és ott tartsunk egy nyilvános sajtóklubot és persze nemzetközi sajtótájékoztatót a magyarországi sajtószabadság helyzetér?l.

Meg is szerveztük a dolgot, s a nevezetes nap el?estéjén értesítést kaptunk az osztrák hatóságoktól, hogy nem engedélyezik a megmozdulásunkat, és nem fognak átengedni bennünket és a bennünket kísér? tömeget a határon.

Akkor kaptunk véd?oltást a „szabad föld” illúziója ellen is. És ugye, mennyire szép az élet, hogy most már ez az emlék is ilyen aktuálissá válik, ennyire beszédes lesz, ahogy a Népszabadság harcosai vonulnak éppen Bécsbe, tiltakozni és nemzetközi sajtótájékoztatót tartani. A „szabad földre”. Ami nekik szabad, valóban…

Bayer Zsolt – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló